

Sygn. akt III KK 193/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Z. C.**,

skazanego z art. 296 § 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego zamieszczony został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w (...). Wniosek ten okazał się jednak niezasadnym.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że skuteczność wniosku, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k., uzależniona jest od wykazania przez stronę istnienia szczególnych okoliczności świadczących o tym, że wykonanie zaskarżonego kasacją orzeczenia pociągnęłoby za sobą dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, zaś wstrzymanie wchodzi w rachubę, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie skuteczności kasacji, już na tym wstępnym etapie postępowania można przyjąć, że bardzo istotne względy

przemawiają za jej oczywistą zasadnością (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 lutego 1997 r., V KKN 47/97, Palestra 1997, nr 7-8, s. 179 oraz z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNKW-R 2006, poz. 196).

W niniejszej sprawie, na obecnym etapie postępowania, o takim dużym prawdopodobieństwie zasadności kasacji nie może być mowy.

O skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego przez obrońcę nie przesądza w szczególności jego zarzut pierwszy wskazujący na możliwość wystąpienia w postępowaniu przed Sądem odwoławczym bezwzględnej przyczyny odwoławczej o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Przesądza o tym – w ocenie Sądu Najwyższego orzekającego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – data wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w (...) (16 stycznia 2020 r.) oraz treść pkt 3 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7), zgodnie z którym, wykładnia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 379 pkt 4 k.p.c. przyjęta m.in. w pkt 2 tej uchwały, do którego odwołuje się skarżący, nie ma zastosowania do orzeczeń wydanych przez sądy przed dniem jej podjęcia oraz do orzeczeń, które zostaną wydane w toczących się w tym dniu postępowaniach na podstawie Kodeksu postępowania karnego przed danym składem sądu. Uchwała powyższa, mająca moc zasady prawnej, jest wiążąca dla innych składów Sądu Najwyższego, w tym i obecnego i dopiero odstępianie od niej, np. przez pełny skład Sądu Najwyższego może zwolnić od jej stosowania.

Nie przesądzając przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności kasacji, należy zauważyć, że w sprawie tej nie zostały przez autora wniosku przedstawione również w zarzucie z pkt 2 tego rodzaju istotne względy, które już na tym etapie postępowania wskazywałyby na ewentualną merytoryczną nietrafność zaskarżonego kasacją orzeczenia, a tym samym uprawdopodobniały skuteczność nadzwyczajnego środka zaskarżenia, zaś z drugiej świadczyłyby o nieodwracalności skutków w razie wykonywania wobec skazanego kary. Stanowisko to wspiera chociażby argumentacja Prokurator Okręgowego w L., który w pisemnej odpowiedzi na tę kasację (doręczonej stronom postępowania) wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Z kolei argumentacja związana z sytuacją rodzinną skazanego, o czym wielokrotnie wypowiadał się już Sąd Najwyższy we wcześniejszych orzeczeniach, może zostać rozwiązana jedynie na gruncie przepisów Kodeksu karnego

wykonawczego (art. 151 § 1 k.k.w.), nie stanowi natomiast skutecznej podstawy wniosku rozpatrywanego w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).